

virkelig skulde kunne naa til at faa denne Erhvervsgren fremmet paa en tilbørlig Maade, kan jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. I Anledning af, hvad det ærede Medlem ytrede om 2det Stykke i Lovforslagets § 1, hvorefter Netten til Fiskeri ikke maa adskilles fra den tilstødende Grund, idet det ærede Medlem mente, at man maatte have en Bestemmelse, der tillod Ejeren at bortleje denne Net, skal jeg kun udtale, at det forekommer mig, at Bestemmelsen, som den staar her i Loven, ikke hindrer Bortforpagtning eller Udlejning af Fiskeriet. Naar vi se hen til Aalegaardsretten, staar der de samme Bestemmelser i den gældende Lov om, at den ikke maa adskilles fra den tilstødende Grund, men det har aldrig været forstaaet saaledes, at man ikke maatte bortforpagte den. Aalegaardsretten er faktisk paa mange Steder bortforpagtet. Det samme gælder om Sagtretten. Jeg tror derfor ikke, at det er fornødent at indføre en saadan Bestemmelse her som den, der findes i Sagtloven om, at man maa bortleje Sagten for et Tidsrum af indtil 10 Aar. Jeg tror, at denne Bestemmelse i Sagtloven angaar et noget andet Omraade og vil efter sin historiske Oprindelse vise sig at være forskellig fra det, der her er Tale om. Det ærede Medlem ønskede dernæst nærmere præciseret, hvad man skulde forstaa ved „Damme“ i § 1, 3dje Stykke. Det forekommer mig, at Ordene „kunstig anlagte Damme“ give al fornøden Præcision. Men skulde det være fornødent at søge noget til, kan det jo ske. Maaſte burde der have staaet „Fiskedamme“; naar der da kom til at staa „kunstig anlagte Fiskedamme“, kunde dette Udtryk vel ikke give Anledning til nogen Tvivl. Dernæst kommer jeg til § 2, som indeholder en af Lovforslagets vigtigste Bestemmelser. Der er ingen Tvivl om, at det er rigtigt, som det ærede Medlem ytrede, at der rundt om i Landet er mange Vandløbs-spærringer, som forhindre Fiskenes Opgang. Jeg skal meddele, at der af Kommissionen er blevet indhentet Oplysninger rundt omkring fra de forskellige Amter om, i hvilket Omfang saadanne Spærringer finde Sted. Der henvises i Betænkningen til de indhentede Oplysninger, og de pågældende Dokumenter ville blive tilstillede Udvalget. Jeg skal til Oplysning om, i hvilket Omfang

saadanne Spærringer finde Sted, bemærke, at der f. Eks. paa Fyn findes 81 Møller, 164 Sluser og Stigbor, 2 Turbiner og 1 Fiskegaard, tilsammen 248 Spærringer, og i Viborg Amt 92 Vandmøller, 227 Sluser og Stigbor og 17 Fiskegaarde, tilsammen 336 Spærringer. Om dette end er de Steder, hvor Spærringerne forekomme hyppigst, er der dog ogsaa mange i de andre Amter, saa at det i det hele bliver et meget stort Tal. Naar man dernæst ved, hvilken uhyre Betydning det har for Aale- og Ørredfiskeriet, at Fiskeynglen kan vandre op, vil man skønne, at det er meget nødvendigt, at vi komme til Bestemmelser, der kunne sikre Fiskenes Opgang. Hvis de Herrer have lagt Mærke til, hvad derom er anført i Kommissionens Betænkning, ville De ogsaa vide, at man overalt i Udlandet, hvor der er gjort noget for Fiskeriet, først og fremmest har sørget for, at der var fri Vej i Vandløbene for Fiske. Kommissionen har i sin Betænkning foreslaaet temmelig vidtgaaende Bestemmelser i den Henseende, som jeg ikke har ment det forsvareligt at optage i det af mig fremsatte Forslag. Medens jeg har ment, at man væsentlig kunde bibeholde de samme Bestemmelser, som vi have i den nu gældende Lov om Spærringer, der hidrørende enten alene fra Fiskeriindretninger eller fra Fiskeriindretninger i Forbindelse med Dæmninger, der ere anbragte af Hensyn til industrielle Anlæg, har jeg troet, at man med Hensyn til Spærringer, som ikke staa i Forbindelse med noget Fiskerianlæg ligesom ogsaa med Hensyn til ny industrielle Anlæg, ikke burde gaa videre end til at forlange, at der skulde kunne anbringes Fiske-trapper, idet Vandkraftens Benyttelse er af saa overordenlig stor Betydning for industrielle Anlæg og ogsaa for Landbruget, at der maaske Betænknelighed ved at indskrænke Benyttelsen ved Paabud om Oplukning af disse Spærringer til visse Tider. Med Hensyn til de førnævnte Tilfælde, hvor industrielle Anlæg findes i Forbindelse med Fiskeriindretninger, har jeg foreslaaet den Væmpelse i de nugældende Regler, at en Ejers af et saadant Anlæg skal kunne erstatte Oplukningen med Fiske-trapper, saafremt der ved Oplukningen vil forboldes ham et usforholdsmæssigt Tab af Vandkraft. I dette Tilfælde har jeg ogsaa ment, at det var forsvareligt